

תת"ע (עכו) 2251-09-23 - מוחמד טרביה נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 2251-09-23 - מוחמד טרביה נ' מדינת ישראל/שלום עכו

תת"ע (עכו) 2251-09-23

מוחמד טרביה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[26.11.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 07.04.2024 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 12.11.2024.

טענות הצדדים

המבקש כפר בביצוע העבירה וטען, בין היתר, כי אי ביטול הרשעתו כרוכה בפגיעה של ממש ברישיונו, דבר שעלול להוביל לפגיעה בפרנסה. עוד טען המבקש ככל אל קיבל זימון לדיון וכי מעיון באישור המסירה עולה כי אישור המסירה חזר בציון "לא ידוע במען"; כן נטען על ידי המבקש כי לא נהיר האם צוינה כתובת ושם האב על גבי אישור המסירה. המבקש הוסיף כי הוא נמנה על המשפחה הגדולה ביותר בעיר סכנין וכי קיימים אנשים רבין העונים ל"מוחמד טרביה" וכי סביר להניח שההזמנה לדין הגיעה לידי של אדם אחר.

המשיבה התנגדה בתגובתה להארכת המועד להישפט וטענה כי לא צוינה כל טענה או נסיבה מיוחדת המצדיקה את ביטול גזר הדין; עוד טענה המשיבה כי המבקש זומן כדין, חזקת המסירה לא נסתרה וכי המבקש עשה דין לעצמו ובזבז זמן שיפוטי יקר.

דין ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המאשימה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

עיון בתיק בית המשפט מעלה כי פסק הדין נמסר לידי המבקש ביום 23.04.2024; על כן היה על המבקש לעמוד

בסד הזמנים הקבוע בחוק ודי בכך כדי להביא לדחיית הבקשה על הסף. סד הזמנים הקבוע בחוק אינו בגדר המלצה,

המדובר בסד זמנים מחייב ועל ציבור הנהגים והמשתמשים בדרך לכבדו. יפים בעניין זה דבריו של כב' השופט

צלובניק בעפ"ת (מרכז) 20041-12-22 יניב יהודה נ' מ"י (ניתן ביום 13.1.2023) שם נקבע כי:

"בעת שדנים בעבירת קנס קיימת חשיבות לסיום ההליכים במועדם".

למעלה מן הצורך, בחנתי את טענות המבקש לגופן, וגם בהן אין כדי להצדיק את קבלת הבקשה וביטול פסק הדין.

המבקש טען כי לא זומן כדיון כיוון שאישור המסירה חזר בציון "לא ידוע במען" וכי כתובת המבקש ושם אביו אינם

מופיעים על גבי האישור, יחד עם זאת, האישור אליו התייחס המבקש לא היה האישור עבור הישיבה בה נשפט המבקש

בהעדרו.

עיון בתיק בית המשפט מעלה כי זימון לישיבה מיום 07.04.2024 נמסר לידי הנמען הרשום (דהיינו לידי המבקש) עוד

ביום 09.12.2023, כאשר על גבי אישור זה מופיע שם הנמען - "מוחמד טרביה", שם האב - "עלי", מספר תעודת

זהות של הנמען - 302795067. כמו כן מופיע תאריך המסירה, שעת המסירה, שם המוסר, חתימת המוסר וחתימת

הנמען, לפיכך קיימת בתיק הזמנה כדיון.

זאת ועוד, מקום שמדובר מלכתחילה בבקשה להישפט אשר הוגשה על ידי המבקש עצמו, שומה היה עליו לעקוב

אחר מועד הדיון אשר נקבע בעניינו שכן הגשת בקשה להישפט אינה עניין של "שגר ושכח".

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינו.

המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא כופר בביצוע העבירה אולם לא פירט כלל את כפירתו; ברע"פ 8427/17

מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש

לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקש כאמור, לא פירט כלל את כפירתו, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על

בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור, הבקשה נדחת ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ה, 26 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.